

[Inger Gautier Schmit.]

Midler til Veje, saadan at Behovet for Midler og Størrelsen af de Midler, der er indsamlet, ikke staar i noget rimeligt Forhold til hinanden.

Ministeren oplyser tillige, at han i Aar paa Tillægsbevillingsloven har maattet søge 30 000 Kr. som Tilskud til Mødrehjælpsinstitutionerne, fordi disse Penge er anvendt til § 3's Formaal, og Ministeren sluttede sin Forelæggelsestale med at sige, at han ikke kunde se bort fra, at han muligvis ogsaa i Fremtiden bliver nødt til at søge Finansudvalget om økonomisk Bistand til disse § 3-Opgaver, idet han allerede nu kan forudse, at Institutionerne ikke selv vil være i Stand til at bestride de Udgifter, som knytter sig til deres Opgaver.

Jeg kan se med stor Sympati paa den Udvidelse af § 3, som foreslaas i Lovforslaget, idet jeg maa mene, at man foruden Børnetøj meget vel kan yde Støtte til disse mange Kvinder ved Anskaffelse af Barnevogne, Barnesenge o. s. v. Kun vil jeg her tilføje den Bemærkning af praktisk og nøgtern Art, at Barnevogne og Børnesenge er et meget forskelligt Begreb. Jeg har tit undret mig over at se ganske overordentlig flotte Udgifter af Barnevogne blive kørt af Mennesker, som tilsyneladende aldeles ikke havde Raad til at anskaffe saa fine Barnevogne. Men jeg tør mene, at man i en Institution som Mødrehjælpen, som jeg gaar ud fra har en fornuftig Ledelse ogsaa paa det økonomisk-administrative Omraade, vil forstaa at træffe et fornuftigt, forstandigt og rimeligt Valg, og jeg vil tilføje som en praktisk Bemærkning, at jeg synes, det er fornuftigt, at Loven ogsaa tager Sigte paa Udlaan af disse Genstande, af Børnetøj, Barnevogne og Barnesenge. Thi man kan jo meget vel tænke sig, at en Barnevogn ikke er nær opbrugt paa et Par Maaneder, og det vilde derfor være, synes jeg, en god Praksis — som i øvrigt ogsaa praktiseres i mangfoldige Husmoderforeninger og Husholdningsforeninger —, at man udlaaner disse Ting i de Maaneder, den unge Moder har Brug for dem, og at de derefter hjemgaar til Institutionen, saa man kan benytte dem til den næste Moder, der maatte have Brug for dem.

Jeg kan altsaa anbefale, at Loven udvides paa dette Omraade. Kun vil jeg sige, at jeg synes, der er nogen Betænkelighed i Retning af dette, at man tilsigter et Samarbejde mellem det offentlige og det private Initiativ, saaledes at enhver bærer sin Halvdel af disse Udgifter, der knytter sig til § 3, men samtidig siger Ministeren, at

han forudser, at disse Penge fra privat Side ikke vil komme til Veje, og at han derfor bliver nødsaget til gennem Finansudvalget at faa de resterende Midler til Opgavens Løsning. Jeg er bange for, at denne Udtalelse fra Ministeren vil komme til at svække det private Initiativ, for naar man ved: hvis vi ikke samler de Penge sammen, ja, saa faar vi dem efterbevilget paa Finansloven — kunde man tænke sig, det vilde komme til at virke lidet ansporende med Hensyn til at lægge alle Kræfter i for at skaffe Pengene til Veje.

Der er ogsaa for min Tanke noget, der halter lidt i dette, at der i § 3 staar, at Institutionerne kan give disse forskellige Hjælpemidler til den unge eller ældre Moder, det drejer sig om, naar de selv kan skaffe Halvdelen af Pengene. For naar man nu læser, at Ministeren har maattet søge om 30 000 Kr. ekstra Tilskud til disse Institutioner, viser det, at man ikke har nøjedes med at give Halvdelen, men maa have overskredet denne Halvdel af Udgiften, for ellers vilde Ministeren ikke haft nødt til gaa til Finansudvalget for at faa disse 30 000 Kr. trukket i Land. Hermed vil jeg ikke sige, at Mødrehjælpsinstitutionerne har givet mere, end det var forstandigt og rimeligt — de har maaske givet meget mindre, end de havde Lyst til, det tvivler jeg slet ikke paa, for jeg tror, at Vanskelighederne med Børnetøj, Barnevogne og Barnesenge og Udstyr hertil er meget store —, men jeg kunde godt lide, at der i Loven var fuldstændig Klarhed, at enhver vidste, hvad de havde at holde sig til. Og naar der i § 3 staar, at Institutionerne kun kan paatage sig en Udgift, naar de selv kan skaffe Halvdelen af Pengene, er det ikke heldigt, synes jeg, at man faar den Følelse, at det gør ikke saa nøje med Lovens Ord, for kan man ikke selv skaffe disse Penge, gaar man til Ministeren, og saa faar man dem gennem Finansudvalget bagefter.

Jeg synes, det var en Fordel for alle Parter, baade for det private Initiativ, Mødrehjælpsinstitutionerne og de offentlige Kasser, hvis hele Forholdet laa ganske klart og fast i Loven, saa man vidste, hvad der kunde forbruges, og hvad der kunde forventes fra det offentlige. Jeg tror, det vilde støtte og klare til alle Sider. Men naturligvis, saa længe et Foretagende er saa nyt som dette, maa der samles Erfaringer, og det tvivler jeg slet ikke paa, at der vil blive. Jeg synes, at Formaalet er udmærket, og at det har sin store Berettigelse i et Samfund med en saa høj Kultur som det danske.